ជំពូក ២

រៀនជាមួយគ្នា រស់នៅជាមួយគ្នា : ទីធ្លាសាលារៀនមួយនៅប្រទេសសេណេហ្កាល

សារប្រយោជន៍នៃគុណភាពល្អ : តើការស្រាវជ្រាវប្រាប់យើងអ្វីខ្លះ?

- ប្រាក់ចំណូលកើនឡើង
- ការការពារបានប្រសើរឡើងប្រឆាំងនឹង HIV/AIDS
- យល់ដឹងច្បាស់លាស់បានមកពីសមិទ្ធិកម្ម
- យកចិត្តទុកដាក់ពិសេសទៅលើគំរូនៃការអប់រំ
- ការស្រាវជ្រាវពីប្រសិទ្ធភាពសាលារៀន : ខាងក្នុងដំណើរការអប់រំ
- ទំនាក់ទំនងរវាងធនធានសាលា និងការខិតខំប្រឹងប្រែង
- មេរៀនជាបទពិសោធន៍ពី ១១ ប្រទេស
- ការសិក្សាប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់កុមារមុនចូលរៀននៅសាលា និងមនុស្សចាស់

តើការអប់រំល្អប្រសើរធ្វើឲ្យលទ្ធផលអភិវឌ្ឍន៍មានភាពខុសគ្នាឬទេ? ប្រសិនបើមានភាពខុសប្លែកមែន តើការអប់រំដ៏ល្អប្រសើរនេះអាចធ្វើឲ្យសម្រេចទៅបានដូចម្តេច ជាពិសេសនៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ? ការយល់ដឹងអំពីកត្តាកំណត់គុណភាពនៃការអប់រំគឺជាលក្ខខណ្ឌដំបូងមួយសម្រាប់រៀបចំគោលនយោបាយធានា ផ្តល់ការសិក្សាប្រកបដោយគុណភាព។ រយៈពេល ២០ ឆ្នាំ កន្លងទៅនេះ ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវដ៏ធំមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីស្រាវជ្រាវលើបញ្ហាទាំងនេះដោយស្វែងយល់អំពីវិធីសាស្ត្រគំរូ និងវិធានការផ្សេងៗសម្រាប់វាយតម្លៃគុណភាព។

ប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងមុន ជំរើសដោយផ្អែកលើព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់

ការលើកកំពស់គុណភាពអប់រំនឹងជួយសម្រេចនូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច។ មានភស្តុតាងបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់។ បើចាត់ទុកពិន្ទុតេស្តស្តង់ដាជាខ្នាតតំណាងសម្រាប់គុណភាពនៃជំនាញគិត ការស្រាវជ្រាវនានាបង្ហាញឲ្យឃើញអំពីឥទ្ធិពលនៃការរៀនពូកែនៅក្នុងសាលាទៅលើប្រាក់ចំណូលប្រចាំជីវិត។ ការស្រាវជ្រាវទាំងឡាយក៏បានយកចិត្តទុកដាក់លើទំនាក់ទំនងរវាងកំណើនធនធានមនុស្ស និងសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រទេស។ នៅពេលបច្ចុប្បន្ន តេស្តសមិទ្ធិកម្មជាអន្តរជាតិធ្វើឲ្យគេអាចបញ្ចូលវិធានការនៃគុណភាពល្អរបស់សាលាទៅក្នុង

ការវិភាគទាំងឡាយ។ ពិន្ទុគណិតវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រគឺជាសូចនាករណ៍មួយនៃផលិតភាពកម្លាំងពលកម្មរបស់ប្រទេសនៅពេលអនាគត។ ការនេះបង្ហាញឲ្យឃើញពីទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំរវាងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងប្រជាពលរដ្ឋដែលមានការអប់រំ។

គុណភាពនៃការអប់រំក៏មានឥទ្ធិពលជ្រាលជ្រៅទៅលើទង្វើ និងអាកប្បកិរិយាផងដែរ។ ការស្រាវជ្រាវមួយនាពេលថ្មីៗក្នុងប្រទេស ៦ នៅអាហ្វ្រិក ដែលមានអត្រាឆ្លងរាលដាលនៃមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ខ្ពស់បានបង្ហាញថា ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការជំនាញនានាដែលចាំបាច់សម្រាប់កាត់បន្ថយអាកប្បកិរិយារួមភេទគ្មានសុវត្ថិភាពតាមរយៈបណ្តាញការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការស្មុគស្មាញដោយរួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធអប់រំ។ ជំនាញគិតដែលតម្រូវឲ្យធ្វើការជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមានទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងកំរិតនៃការអប់រំ និងអក្ខរកម្ម ពោលគឺការប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យមានការកើនឡើងយ៉ាងខ្ពស់ក្នុងចំណោមក្រុមមនុស្សដែលទទួលបានការសិក្សាច្រើននៅសាលា។ ការទទួលបានជំនាញគិតពីការអប់រំមូលដ្ឋានបានក្លាយជាកត្តាដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់ការពារក្មេងជំទង់ និងយុវវ័យពីការចំលងមេរោគដោយចាត់ទុកមុខងារនៃការអប់រំជា"ថ្នាំបង្ការរោគសង្គម"។ ក្រាហ្វ ២.១ បង្ហាញថា អត្រានៃការឆ្លងរាលដាល HIV/AIDS ទៅតាមកំរិតនៃការអប់រំក្នុងតំបន់ជនបទនៃប្រទេសអ៊ូហ្គាន់ដា ជាដំបូងមានចំនួនប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ប៉ុន្តែមួយរយៈពេលក្រោយមក ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានការអប់រំច្រើនមានអត្រាឆ្លងទាបជាងប្រជាជនដែលមានការអប់រំតិចតួចនៅសាលា។ ភស្តុតាងនេះគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីស្ថានភាពឆ្លងរាលដាល HIV/AIDS ក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៅអាហ្វ្រិក។

ក្រាហ្វ ២.១ : អត្រាប្រេវ៉ាឡង់អេដស៍នៅតាមតំបន់ជនបទ អ៊ូហ្គាន់ដា តាមប្រភេទអប់រំឆ្នាំ ១៩៩០-២០០១ (ចាប់ពីអាយុ ១៨-២៩ឆ្នាំ)

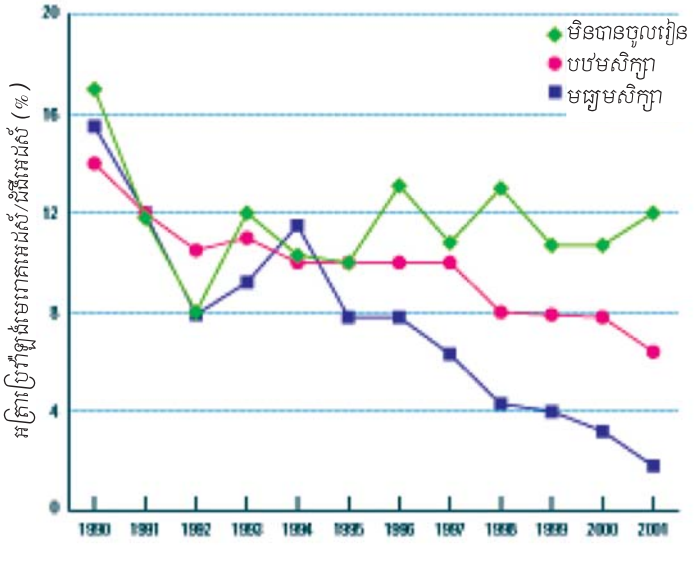

កំណត់សំគាល់ : អានជំពូក ២ របាយការណ៍អប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា

ការពិនិត្យពិន្ទុតេស្តអានអក្សរ

ពិន្ទុតេស្តគឺជាខ្នាតវាស់ដ៏មានតម្លៃដើម្បីបញ្ជាក់ថា តើសិស្សរៀនពីកម្មវិធីសិក្សាបានកំរិតណា ពិន្ទុនោះជួយបង្ហាញថា តើសិស្សរៀនបានល្អកំរិតណានៅពេលប្រលងបញ្ចប់ចេញពីសាលា។ ពិន្ទុតេស្តក៏អាចប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ប៉ាន់ស្មានអំពីទំនាក់ទំនងរវាងគុណភាពអប់រំ ការរីកចម្រើនសេដ្ឋកិច្ច និងប្រាក់ចំណូលរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ បើទោះបីជាពិន្ទុទាំងនោះអាចប្រើជាម៉ែត្រសម្រាប់វាស់គុណភាពនៃការអប់រំក៏ពិតមែន តែមិនអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់វាស់វែងឲ្យបានច្បាស់លាស់អំពីគុណភាពផ្សេងៗ ដូចជា ភាពស្មោះត្រង់ ភាពដែលអាចទុកចិត្តបាន ការប្តេជ្ញាចិត្ត និងគុណភាពនៃការដឹកនាំ ដែលមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើភាពជោគជ័យនៃទីផ្សារពលកម្មបានឡើយ។

តេស្តសំខាន់ៗ

ការធ្វើតេស្តជាអន្តរជាតិបានអនុវត្តចាប់តាំងពីទសវត្សរ៍ ១៩៥០ គឺនៅពេលដែលសមាគមអន្តរជាតិសម្រាប់វាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនៃការអប់រំ (IEA) ត្រូវបានបង្កើត។ សមាគមនេះបានចាប់ផ្តើមធ្វើការងារជាដំបូង ដោយពិនិត្យលើអ្វីដែលអាចបញ្ចូលទៅក្នុងការស្រាវជ្រាវក្នុងគោលបំណងប្រៀបធៀបសមិទ្ធកម្មនៃការគិត វិភាគរបស់សិស្សនៅតាមកំរិតផ្សេងៗនៃការសិក្សានៅសាលាក្នុងប្រទេសមួយចំនួន និងដើម្បីកំណត់អំពីមូលហេតុចំបងនៃភាពខុសគ្នា។ ដល់ឆ្នាំ ២០០០ ប្រទេសប្រមាណ ៥០ បានចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវដែលយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើគណិតវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រ (TIMSS) រៀនអាន (PIRLS) និងមុខវិជ្ជាផ្សេងៗទៀត។ ការស្រាវជ្រាវជាអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀតរួមមាន កម្មវិធីវាយតម្លៃសិស្សជាអន្តរជាតិ (PISA) ដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសហប្រតិបត្តិការ (OECD) នៅឆ្នាំ ១៩៩៨ ហើយនៅពេលនេះ កម្មវិធីនេះកំពុងអនុវត្តក្នុងប្រទេសឧស្សាហកម្មជឿនលឿន និងប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលមធ្យមចំនួន ៥៩ សមាគមអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងខាងកើតសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យគុណភាពអប់រំ (SACMEQ) ចំនួន ១៥ ប្រទេស និងកន្លែងពិសោធន៍អាមេរិកឡាទីនសម្រាប់វាយតម្លៃគុណភាពអប់រំ (LLECE) ដែលអនុវត្តការងារក្នុងប្រទេសចំនួន ១៦។ កម្មវិធីអន្តរជាតិពីរផ្សេងទៀត ដែលមួយគឺជាគម្រោងរួមគ្នារវាងអង្គការ UNESCO និង UNICEF សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្មនៃការសិក្សា និងមួយទៀតគឺជាកម្មវិធីសិក្សាក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិកនិយាយភាសាបារាំង (PASEC) បានអនុវត្តការងារនៅប្រទេសជាច្រើន ប៉ុន្តែកម្មវិធីទាំងពីរនេះមិនបានត្រួតពិនិត្យពីសមិទ្ធកម្មនៃការអប់រំឆ្លងពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយទេ។

ការស្រាវជ្រាវទាំងឡាយ ដូចជា ការសិក្សាដែលបញ្ជាក់ក្នុងប្រអប់ខាងលើអាចជាការប្រៀបធៀបដ៏មានតម្លៃទៅលើសមិទ្ធកម្មនៃការរៀនសូត្រក្នុងប្រទេសនានាក្នុងរយៈពេលមួយ បើទោះបីការស្រាវជ្រាវទាំងនោះមិនអាចយកមកប្រៀបធៀបបានដោយសារកត្តានៃការសិក្សាមួយចំនួនមានលក្ខណៈខុសគ្នាក៏ដោយ។ ការស្រាវជ្រាវទាំងនោះបង្ហាញថា គុណភាពនៃការអប់រំនៅអាហ្វ្រិកបានប្រឈមមុខទៅនឹងការលំបាកមួយចំនួនក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ។ ឧទាហរណ៍ ការប្រៀបធៀបរវាងការសិក្សាដែលធ្វើឡើងដោយ SACMEQ នៅឆ្នាំ ១៩៩៥ – ១៩៩៦ និង ឆ្នាំ ២០០០ – ២០០១ បង្ហាញឲ្យឃើញពីការធ្លាក់ចុះចំនួន ៤% នៃពិន្ទុតេស្តអក្ខរកម្មថ្នាក់ទី ៦ ដោយមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងកើតឡើងនៅប្រទេសម៉ាឡាវី ណាមីប៊ី និងមាសបៀរ (ក្រាហ្វ ២.២)។ ទោះបីជាគ្មានការបញ្ជាក់ពីមូលហេតុឲ្យបានច្បាស់លាស់ក៏ដោយ ក៏ប្រាក់ចំណូលប្រចាំគ្រួសារអាចមានការធ្លាក់ចុះនៅក្នុងប្រទេសដែលទទួលរងគ្រោះបំផុតចំនួន ៣ ដែរ។ ក្នុងប្រទេសម៉ាឡាវី ចំនួនសិស្សរៀននៅបឋមសិក្សាបានកើនឡើងក្នុងរយៈពេល ១ ទសវត្សរ៍កន្លងទៅនេះ (ការបង់ថ្លៃសាលាត្រូវលុបចោលនៅឆ្នាំ ១៩៩៤) ធនធានសាលារៀនបានធ្លាក់ចុះស្ទើរទាំងស្រុងក្នុងអំឡុងពេលនៃការសិក្សាទាំងពីរលើករបស់ SACMEQ។

ក្រាហ្វ ២.២ : បំរែបំរួលពិន្ទុអក្ខរកម្មរវាង SACMEQ I និង SACMEQ II ក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិកចំនួន ៦

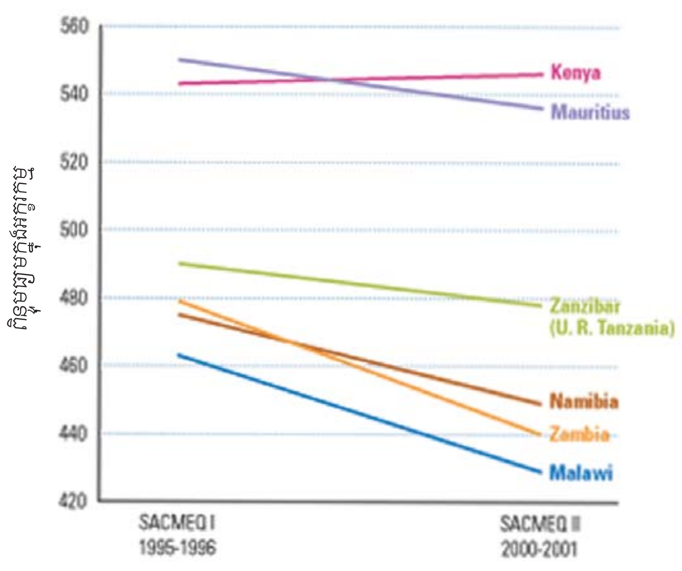

កំណត់សំគាល់ : អានជំពូក ២ របាយការណ៍អប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា

ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ពិតជាមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងការសម្រេចជោគជ័យគ្រប់បរិបទអប់រំ

ក្នុងចំណោមមេរៀនទាំងឡាយដែលដកស្រង់ចេញពីការសិក្សាតេស្តសមិទ្ធិកម្មក្នុងមួយរយៈពេលកន្លងទៅឲ្យដឹងថា ទីមួយ : ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមកិច្ចមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយសមិទ្ធិកម្មក្នុងបរិបទទាំងអស់។ នៅអាហ្វ្រិក និងអាមេរិកឡាទីនមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងរវាងតំបន់ជនបទ និងទីក្រុងដែលនៅទីនោះ តំបន់ទីក្រុងមានគ្រូបង្រៀនដែលមានចំណេះដឹងខ្ពស់។ ទីពីរ : ការចំណាយពេលក្នុងថ្នាក់រៀនសម្រាប់មុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ និងភាសាមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើការសិក្សារបស់សិស្ស។ ទីបី : ភេទនៃគ្រូបង្រៀនមានឥទ្ធិពលក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍជាច្រើន។ ឧទាហរណ៍នៅអាហ្វ្រិក សិស្សសាលា ពិសេសសិស្សស្រីដែលបានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀនដោយគ្រូស្រីទទួលបានលទ្ធផលសិក្សាល្អជាងសិស្សដែលបង្រៀនដោយគ្រូប្រុស។

ការស្រាវជ្រាវមួយចំនួនបង្ហាញថា ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច–សង្គមរបស់សិស្សខ្សត់ខ្សោយ និងជួបការលំបាកអាចត្រូវបានលើកកំពស់មួយផ្នែកដោយសារតែការកែលំអបរិយាកាសក្នុងសាលា ការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់របស់គ្រូបង្រៀន ស្វ័យភាពរបស់សាលា និងធនធានសម្រាប់សិក្សា (ជាពិសេសសៀវភៅសិក្សា)។

វង្វាយតម្លៃគុណភាពសាលា : យកការស្រាវជ្រាវជាខ្នាតគំរូ

ការពិតមួយបញ្ជាក់ថា ការចំណាយបានកើនឡើងសម្រាប់សិស្សម្នាក់នាំឲ្យសិស្សនោះទទួលបានលទ្ធផលខ្ពស់។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ នៅប្រទេសចំនួន ១១ ដែលអង្គការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ (OECD) អនុវត្តការងារពិន្ទុតេស្តមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រ ជាទូទៅធ្លាក់ចុះក្នុងអំឡុងពេល ១ ភាគ ៤ នៃចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩៥ បើទោះបីជាការចំណាយសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗបានកើនឡើងទ្វេដងក៏ដោយ។ ការនេះមានកត្តាមួយចំនួនបញ្ជាក់ពីឥទ្ធិពលតិចតួចទៅលើលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ ដោយសារតែការកើនឡើងនៃការចំណាយ។ ការចំណាយច្រើនជាងមុន ដោយសារក្នុងរយៈពេលកន្លងមក ប្រាក់ចំណូលពិតប្រាកដរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ពេលខ្លះកើនឡើងលឿន ជាងការចំណាយរបស់សិស្សម្នាក់ ប្រព័ន្ធសាលារៀនបានពង្រីកដើម្បីឲ្យសិស្សកាន់តែច្រើនឡើងអាចចុះឈ្មោះចូលរៀន ហើយក្នុងករណីមួយចំនួន ស្ថានភាព និងប្រាក់ខែរបស់គ្រូបង្រៀនកើនឡើងបើប្រៀបធៀបទៅនឹងវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗ។

ការសិក្សាពីមុខងារផលិតភាព : ភស្តុតាងលំអិត

នៅទសវត្សរ៍ ១៩៦០ ការស្រាវជ្រាវដ៏សំខាន់មួយនៅសហរដ្ឋអាមេរិកបង្ហាញថាសាលារៀនគឺជាកន្លែងដ៏សំខាន់បង្កឲ្យមានវិសមភាពសង្គម។ ស្ថានភាពគ្រួសារ និងក្រុមមិត្តភក្តិមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងលើលទ្ធផលរៀនសូត្រច្រើនជាងធនធានផ្សេងៗក្នុងសាលារៀន។ ការអះអាងនេះបង្កើតឲ្យមានការសិក្សាលំអិតមួយក្នុង

នៅស្រុកគីជីវ៉ា ប្រទេសកេនញ៉ា សិស្សនៅសាលាមួយកក្នុងភូមិផ្លាស់វេនគ្នាប្រើក្តារខៀនមួយនៅក្រៅថ្នាក់ដោយសារខ្វះបរិក្ខារៀន។ អត្រាសិស្សចុះឈ្មោះចូលរៀនបានកើនឡើងជាខ្លាំងក្រោមពីរដ្ឋាភិបាលបានលុបថៃចំណាយសម្រាប់ចូលរៀនក្នុងសាលាក្នុងឆ្នាំ ២០០៣។

© THERRY DUDOIT/L'EXPRESS/EDITINGSERVER.COM

គោលបំណងពិនិត្យឲ្យបានច្បាស់លាស់ថាតើ ការរកឃើញទាំងនោះជាការត្រឹមត្រូវឬយ៉ាងណា។ អ្នកស្រាវជ្រាវទាំងឡាយបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រ "មុខងារផលិតកម្ម"មួយមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាបំផុតទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្សដែលត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីវិភាគថា តើធនធានប្រភេទណាដែលគ្រប់គ្រងដោយគោលនយោបាយដែលរួមមានកំរិតវប្បធម៌គ្រូបង្រៀន បទពិសោធន៍ការងារ ប្រាក់ខែគ្រូ សម្ភារបង្រៀន អត្រាផលធៀបគ្រូ និងសិស្ស។ ការវិភាគជារួមទៅលើការស្រាវជ្រាវទាំងនេះដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅមុនឆ្នាំ ១៩៩៥ នៅសហរដ្ឋអាមេរិកបានរកឃើញថាពុំមានទំនាក់ទំនងច្បាស់លាស់ណាមួយរវាងការចំណាយធនធាន និងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សឡើយ។ លទ្ធផលទាំងនោះរឹតតែបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ឡើងនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដែលកន្លែងប្រើប្រាស់វិធីនេះសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវភាគច្រើនបង្ហាញថា គ្រូដែលមានការអប់រំល្អ និងមានបទពិសោធន៍ ការចំណាយច្រើនសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ និងសម្ភារសិក្សាក្នុងសាលាសមស្របមានឥទ្ធិពលលើការរៀនសូត្រ។ ផ្ទុយទៅវិញ ថ្វីបើការសិក្សាមួយចំនួនបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនេះក៏ដោយ ក៏មានមតិរិះគន់ជាច្រើន។ ការជំទាស់មួយគឺថា អាកប្បកិរិយាសិស្ស និងដំណើរការរៀនសូត្រមិនអាចដាក់ធ្វើជាខ្នាតគំរូ ប្រៀបដូចវត្ថុធាតុដើម និងផលិតផលមិនអាចប្រៀបធៀបគ្នាបានទេ។

តើមានអ្វីខ្លះកើតឡើងក្នុងសាលារៀន?

វិធីសាស្ត្រមុខងារផលិតភាពមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ឲ្យបានដិតដល់លើវិធីនានាដែលក្នុងនោះសកម្មភាពរៀន និងបង្រៀន (សកម្មភាពប្រកបដោយការច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងថ្នាក់រៀន)មានឥទ្ធិពលទៅលើគុណភាពអប់រំ។ ដូចនេះ អ្នកស្រាវជ្រាវមួយក្រុមដែលមានជំនាញចំរុះបានចាប់ផ្តើមស្រាវជ្រាវទៅលើកត្តាអ្វីខ្លះដែលធ្វើឲ្យសាលានានាបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព។ ការស្រាវជ្រាវនេះបង្ហាញថាសាលាបឋមសិក្សាទាំងឡាយ ដែលបានទទួលជោគជ័យ ជាធម្មតាគឺជាលទ្ធផលនៃការដឹកនាំដ៏ខ្លាំងពូកែ បរិយាកាសក្នុងបន្ទប់រៀន និងសាលាប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើតម្រូវការជំនាញជាមូលដ្ឋាន ក្តីសង្ឃឹមខ្ពស់ពីភាពជោគជ័យរបស់សិស្ស និងការវាយតម្លៃពីការរីកចម្រើនជាប្រចាំ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយការ ក៏សិក្សាទាំងនេះបញ្ជាក់ពីភាពខុសគ្នាតិចតួចនៃលទ្ធផលយល់ដឹងចំពោះប្រទេសអ្នកមាន។ ស្ថានភាពគ្រូសារបទពិសោធន៍នៅសាលាមតេយ្យ និងភាពខុសគ្នាដែលមានការលំបាកក្នុងការវាស់វែងផ្សេងៗទៀត នៅតែជាផ្នែកដ៏សំខាន់។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏លទ្ធផលមានភាពត្រឹមត្រូវច្រើនសម្រាប់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍប្រសិនមានពេលវេលាបង្រៀន មានសៀវភៅអាន និងមានសម្ភារបង្រៀនគ្រប់គ្រាន់ ព្រមទាំងគ្រូមានចំណេះដឹងខ្ពស់ ដែលទាំងនេះមានមុខងារដ៏សំខាន់ធ្វើឲ្យការសិក្សារបស់សិស្សទទួលបានលទ្ធផលល្អ។

របៀបនៃការចំណាយពេលវេលារបស់គ្រូមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស។

លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវក៏បង្ហាញដែរថា របៀបនៃការចំណាយពេលរបស់គ្រូបក៏មានឥទ្ធិពលខ្លាំងលើលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្សផងដែរ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវផ្តល់លទ្ធផលខ្ពស់ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សដែលពុំសូវមានលទ្ធភាពក្នុងសាលាបឋមសិក្សា និងជាទូទៅនៅក្នុងកំរិតខ្ពស់ៗ។ វិធីទាំងនេះតម្រូវឲ្យគ្រូបង្កើតគោលបំណង មុខងាររៀនសូត្រឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងទុកពេលវេលាឲ្យសិស្សសួរសំណួរអនុវត្ត និងតេស្តឲ្យបានទៀងទាត់។ ការចងក្រងសិស្សជាក្រុមទៅតាមលទ្ធភាពជាទង្វើដ៏ប្រសើរសម្រាប់សិក្សាជំនាញ ជាពិសេសជំនាញអាន និងគណិតសាស្ត្រ។ ពុំមានអ្នកផ្តល់ការអប់រំទាំងអស់ឯកភាពលើវិធីសាស្ត្រនេះឡើយ សិស្សទាំងនោះប្រកាន់យកវិធីសាស្ត្រ "ស្ថាបនានិយម" ដែល

សកម្មភាពរៀនប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយរីករាយ : នៅបាហៀ ប្រេស៊ីល កុមារីគូររូបផ្កានបាតដៃលេងនៅលើក្តារខៀន។

សង្កត់ធ្ងន់លើការសិក្សាដោយខ្លួនឯងតាមរយៈការស្រាវជ្រាវ។ ចំណុចជាគន្លឹះនោះគឺការកំណត់ថាតើត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើវិធីសាស្ត្ររៀនសូត្រកំរិតណាដើម្បីជួយដល់លទ្ធភាពរៀនសូត្ររបស់សិស្ស និងបំពេញគោលបំណងរបស់សិស្ស។

ការសិក្សាតាមវិធីពិសោធន៍ :ករណីមានធនធានច្រើនជាងនេះ

អ្នកស្រាវជ្រាវទាំងឡាយបានពិសោធព្រាវៗដើម្បីស្វែងយល់ពីឥទ្ធិពលនៃការចូលរួមធ្វើអន្តរាគមន៍ពីសំណាក់គោលនយោបាយទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សានៅក្នុងបរិបទពិសេសមួយ ដោយប្រៀបធៀបជាមួយនឹងក្រុមស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ។ បើទោះបីលទ្ធផលមិនអាចបញ្ជាក់ពីមូលហេតុឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កំណត់ពីវិសាលភាពក៏ដោយ ក៏ការសិក្សាមួយចំនួនបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធរវាងធនធានសាលារៀន និងលទ្ធផលនៃ ការរៀនសូត្រ។ នៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០ គម្រោងអត្រាសមិទ្ធិកម្មផលធៀបគ្រូ និងសិស្ស (STAR) នៅរដ្ឋតានេស៊ី (សហរដ្ឋអាមេរិក)បានស្រាវជ្រាវទៅលើសិស្សចំនួនប្រហែល១២០០០នាក់ចាប់ពីថ្នាក់មត្តេយ្យរហូត ដល់ថ្នាក់ទី ៣ ដោយចំណាយពេលជាង ៤ ឆ្នាំ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីឥទ្ធិពលនៃទំហំថ្នាក់រៀនទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស។ លទ្ធផលទាំងឡាយបានបង្ហាញថា ការកាត់បន្ថយចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនមានឥទ្ធិពលវិជ្ជមាន ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សមកពីស្ថានភាពលំបាក និងក្រីក្រ។ នៅប្រទេសកេនញ៉ា ធនធានសាលាល្អ (ម្ហូបអាហារ ឯកសណ្ឋាន សៀវភៅសិក្សា) ជួយលើកកំពស់ការសិក្សា បើទោះបីជាថ្នាក់រៀនមានចំនួនសិស្សច្រើនក៏ដោយ។ នៅប្រទេសហ្វីលីពីន ការពិសោធមួយក្នុងសាលាចំនួន ៣០ បង្ហាញថា ការផ្តល់សម្ភារគរុកោសល្យជួយកាត់បន្ថយអត្រាបោះបង់ចោលសាលារបស់សិស្សយ៉ាងច្រើន។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា កុមារក្នុងតំបន់អនាធិបតេយ្យក្នុងក្រុងដែលមិនបានទទួលការសិក្សានៅបឋមសិក្សា ប៉ុន្តែបានទទួលការអប់រំបំប៉នពីកម្មវិធីរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយបានទទួលលទ្ធផលល្អ។

ការពិសោធដូចនេះជួយពង្រឹងដល់ករណីចំពោះថ្នាក់ដែលមានទំហំតូច មានឯកសារសិក្សាច្រើន ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូដោយអនុវត្តផ្ទាល់ និងវិធីបង្រៀនដែលសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើតម្រូវការរបស់អ្នករៀន ជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសក្រីក្រ និងក្រុមសិស្ស ដែលពុំសូវមានលទ្ធភាព និងជួបការលំបាក។

ប្រព័ន្ធឈានទៅសម្រេចនិយាមស្តង់ដាខ្ពស់ជាងនេះ : ចំណុចសំខាន់ៗរបស់គោលនយោបាយក្នុងប្រទេសចំនួន ១១

ប្រទេស	តួលេខគន្លឹះ	ចំណុចខ្លាំង
ប្រទេសលោកលន់		
អាព្រិច ខាងត្បូង	■ ប្រាក់ចំណូលទាប ■ ការរីកចម្រើនខ្លាំងក្លាលើលទ្ធភាពចូលរៀនក្នុងសាលាបឋមសិក្សា : អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៨៥.៦% ២០០១ កើនពី ៧១.២% ១៩៩០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខសម្រេចនៅបឋមសិក្សា ■ ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញឲ្យឃើញពីកំរិតទាបនៃជំនាញជាមូលដ្ឋាន ■ ២.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ កុមារ ២ លាននាក់រៀននៅតាមសាលារបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (១៩ លាននាក់នៅសាលាក្នុងប្រព័ន្ធ — សាលារបស់គណកម្មាធិការអភិវឌ្ឍជនបទរបស់បង់ក្លាដែសបង្រៀនច្រើនអំពីបំណិនជីវិត និងជំនាញសរសេរបើប្រៀបធៀបនឹងសាលាធម្មតា ចំណែករៀនអាន និងអក្ខរកម្មទទួលបានលទ្ធផលដូចគ្នា តែអត្រាឡើងថ្នាក់ទៅមធ្យមសិក្សាបានច្រើនជាង។ ■ រដ្ឋាភិបាលបន្តប្តេជ្ញាខ្ពស់ក្នុងការកែទម្រង់អប់រំ។ កាតព្វកិច្ចចំបងៗរួមមាន : អត្រាអវត្តមានគ្រូខ្ពស់ ហើយម៉ោងរៀនតិច។
ស្រីលង្កការ	■ ប្រាក់ចំណូលក្រោមមធ្យម ■ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៩៦.៥% ២០០១ កើនពី ៨៥.៦% ១៩៩០ ■ ៤.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ កិច្ចប្រឹងប្រែងដែលមានវែងក្នុងគោលនយោបាយក្នុងផែនការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ១៩៩៣ – ២០០៣ ដើម្បីកាត់បន្ថយវិសមភាពតាមតំបន់ និងក្នុងសង្គមតាមរយៈគម្រោងធំៗដូចជា : — មូលនិធិសមភាពរបស់ FUNDEF សម្រាប់បន្ថយគម្លាតវិសមភាពនៃការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុទៅឲ្យសាលាបឋមសិក្សាតាមតំបន់ — FUNDESSCOLA ដើម្បីបង្កើនអត្រាសិស្សចូលរៀន និងកាត់បន្ថយអត្រាសិស្សបោះបង់ចោលសាលា — កម្មវិធីអាហារូបករណ៍ Bolsa Escola សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ — កម្មវិធីលើកកំពស់សមត្ថភាព : ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូដែលគ្មានសញ្ញាប័ត្រតាមរយៈកម្មវិធីរៀនពីចម្ងាយ — កម្មវិធីសិស្សបំប៉ន : ផ្តល់ឱកាសឲ្យសិស្សដែលចុះឈ្មោះចូលរៀនដើម្បីឲ្យមានឱកាសរៀនទាន់គេ — កម្មវិធីសៀវភៅសិក្សាតាមសាលា
កាណាដា	■ ប្រាក់ចំណូលលើមធ្យម ■ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត = ៨៨.៨% ២០០០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខសម្រេចនៅបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ■ ៤%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ ក្នុងមួយទសវត្សរ៍ទៀត បង្កើនថវិកាឲ្យបានទ្វេដងសម្រាប់វិស័យអប់រំ ■ ជោគជ័យក្នុងលទ្ធផលសិក្សាកើនឡើងដោយសារការខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ឡើសាលាខ្សោយចំនួន ១០% ■ វិធីបង្រៀនបែបចូលរួម និងបែបសកម្មកាន់តែប្រើច្រើន ■ ក្នុងមួយឆ្នាំៗបង្កើនម៉ោងរៀនឲ្យបានពី ៩៩០ ដល់ ១២០០ ម៉ោង ■ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ជាគន្លឹះក្នុងការធ្វើទំនើបកម្មអប់រំ
គូបា	■ ប្រាក់ចំណូលក្រោមមធ្យម អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៩០.៣% ២០០១ កើនពី ៨៤% ១៩៩០ ■ ដោយសារការពង្រីកការអប់រំកាន់តែខ្លាំងទើបការសម្រេចសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សា និងសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខជិតឈានមកដល់	■ តាំងពីដើមទសវត្សរ៍ ១៩៩០ អត្រាសិស្សត្រួតថ្នាក់ និងបោះបង់ចោលសាលាធ្លាក់ចុះ ■ យកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីគាំពារ និងអប់រំកុមារតូច ■ ចុងទសវត្សរ៍ ១៩៩០ : បង្កើនប្រាក់ខែគ្រូ បន្ថយចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់ ពង្រឹងវគ្គបំប៉នគ្រូ និងកែលំអប្រព័ន្ធ ■ ផែនការ ៥ ឆ្នាំ ២០០២ – ២០០៧– យកចិត្តទុកដាក់លើ "ភាពល្អប្រពៃសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា" ■ ការគ្រប់គ្រងបែបវិមជ្ឈការ និងផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍គឺជាវិធីសាស្ត្រពាណិជ្ជកម្មដែលអាចយកទៅប្រើក្នុងការវាយតម្លៃសកម្មភាពរបស់សាលារៀន
ហ្វាំងឡង់	■ ប្រាក់ចំណូលទាប ■ ពង្រីកឱកាសចូលរៀនឲ្យបានច្រើន : អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត = ៥៨% ២០០១ កើនពី ៤៧% ១៩៩០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខ = ០.៩១ ■ អត្រាសិស្សត្រួតថ្នាក់ខ្ពស់បន្តរនៅថ្នាក់ខ្ពស់ ■ ៣.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ វិធីសាស្ត្រ FAIRE-FAIRE (ធានាអនុវត្តឲ្យបាន) បែកការងារឲ្យអ្នកអនុវត្តតាមសហគមន៍ជួយធ្វើ។ ខ. វិធីសាស្ត្រអនុវត្តក្នុងកម្មវិធីអក្ខរកម្ម : — មានមនុស្សចាស់ចុះឈ្មោះចូលរៀនប្រមាណ ១ លាននាក់ ហើយយុវវ័យក្រៅសាលា — បានចុះឈ្មោះចូលរៀនប្រមាណជាងកន្លះលាននាក់។ ■ សមាគមនាយកសាលាក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ : ក្រុមនាយកសាលាតាមតំបន់បំផុសឲ្យមានការរៀនសូត្រ និងដកបទពិសោធន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក

វិសាលភាពសង្គម

ការបង្រៀន និងការរៀនកើតឡើងក្នុងបរិបទសង្គម និងនយោបាយ។ ភាពទន់ខ្សោយផ្នែកគ្រប់គ្រងរបស់សាលាគឺត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាមូលហេតុចំបងនៃការធ្លាក់ចុះលទ្ធផលនៃការសិក្សា ជាពិសេស សាលារដ្ឋនៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។ អ្នកវិភាគមួយចំនួនជំរុញឲ្យមានការកែប្រែក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធលើកទឹកចិត្តគ្រូដែលជាមធ្យោបាយលើកកំពស់លទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏ភស្តុតាងបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងពុំរឹងមាំរវាងប្រាក់ខែខ្ពស់ និងប្រសិទ្ធភាពបង្រៀន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត បរិបទសង្គមរបស់សាលារៀនគឺជាកត្តាដ៏សំខាន់។ ការស្រាវជ្រាវទាំងឡាយអំពីទំនាក់ទំនងសង្គមជាមួយការអប់រំបញ្ជាក់ថា សិស្សដែលស្ថានភាពគ្រួសារ និងក្រុមមិត្តភក្តិមានគំនិតស្រដៀងគ្នា នឹងសិស្សដែលទទួលបានការលើកកំពស់ពីសាលាមានការខិតខំសិក្សារៀនសូត្រខ្លាំង ហើយទទួលបានកំរិតនៃជំនាញវិភាគខ្ពស់ជាងសិស្សដែលព្យាយាមមិនបញ្ជាក់ពីការខ្វែងគ្នារវាងគំនិតរបស់គេផ្ទាល់ និងគំនិតរបស់សាលា ដោយសកម្មភាពជំទាស់ ដូចជាការកាត់បន្ថយការខិតខំសិក្សាជាដើម។ តម្រូវការសម្រាប់គោលនយោបាយអប់រំដែលត្រូវបង្កើតគោលដៅសង្គមច្បាស់លាស់គឺជាចំណុចសម្រាប់ពិចារណាលើកកំពស់គុណភាពសាលាដែលមិនអាចដោះស្រាយដោយមធ្យោបាយបច្ចេកទេសតែឯងបានឡើយ។

ប្រទេស	តួលេខគន្លឹះ	ចំណុចខ្លាំង
ប្រទេសលោភលន់		
បង់ក្លាដែស	■ ប្រាក់ចំណូលទាប ■ ការរីកចម្រើនខ្លាំងក្លាលើលទ្ធភាពចូលរៀនក្នុងសាលាបឋមសិក្សា : អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៨៥.៦% ២០០១ កើនពី ៧១.២% ១៩៩០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខសម្រេចនៅបឋមសិក្សា ■ ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញឲ្យឃើញពីកំរិតទាបនៃជំនាញជាមូលដ្ឋាន ■ ២.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ កុមារ ២ លាននាក់រៀននៅតាមសាលារបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (១៩ លាននាក់នៅសាលាក្នុងប្រព័ន្ធ — សាលារបស់គណកម្មាធិការអភិវឌ្ឍជនបទរបស់បង់ក្លាដែសបង្រៀនច្រើនអំពីបំណិនជីវិត និងជំនាញសរសេរបើប្រៀបធៀបនឹងសាលាធម្មតា ចំណែករៀនអាន និងអក្ខរកម្មទទួលបានលទ្ធផលដូចគ្នា តែអត្រាឡើងថ្នាក់ទៅមធ្យមសិក្សាបានច្រើនជាង។ ■ រដ្ឋាភិបាលបន្តប្តេជ្ញាខ្ពស់ក្នុងការកែទម្រង់អប់រំ។ កាតព្វកិច្ចចំបងៗរួមមាន : អត្រាអវត្តមានគ្រូខ្ពស់ ហើយម៉ោងរៀនតិច។
ប្រេស៊ីល	■ ប្រាក់ចំណូលក្រោមមធ្យម ■ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៩៦.៥% ២០០១ កើនពី ៨៥.៦% ១៩៩០ ■ ៤.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ កិច្ចប្រឹងប្រែងដែលមានចែងក្នុងគោលនយោបាយក្នុងផែនការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ១៩៩៣ – ២០០៣ ដើម្បីកាត់បន្ថយវិសមភាពតាមតំបន់ និងក្នុងសង្គមតាមរយៈគម្រោងធំៗដូចជា : — មូលនិធិសមភាពរបស់ FUNDEF សម្រាប់បន្ថយគម្លាតវិសមភាពនៃការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុទៅឲ្យសាលាបឋមសិក្សាតាមតំបន់ — FUNDESSCOLA ដើម្បីបង្កើនអត្រាសិស្សចូលរៀន និងកាត់បន្ថយអត្រាសិស្សបោះបង់ចោលសាលា — កម្មវិធីអាហារូបករណ៍ Bolsa Escola សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ — កម្មវិធីលើកកំពស់សមត្ថភាព : ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូដែលគ្មានសញ្ញាប័ត្រតាមរយៈកម្មវិធីរៀនពីចម្ងាយ — កម្មវិធីសិស្សបំប៉ន : ផ្តល់ឱកាសឲ្យសិស្សដែលចុះឈ្មោះចូលរៀនដើម្បីឲ្យមានឱកាសរៀនទាន់គេ — កម្មវិធីសៀវភៅសិក្សាតាមសាលា
ឈីលី	■ ប្រាក់ចំណូលលើមធ្យម ■ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត = ៨៨.៨% ២០០០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខសម្រេចនៅបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ■ ៤%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ ក្នុងមួយទសវត្សរ៍ទៀត បង្កើនថវិកាឲ្យបានទ្វេដងសម្រាប់វិស័យអប់រំ ■ ជោគជ័យក្នុងលទ្ធផលសិក្សាកើនឡើងដោយសារការខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ឡើសាលាខ្សោយចំនួន ១០% ■ វិធីបង្រៀនបែបចូលរួម និងបែបសកម្មកាន់តែប្រើច្រើន ■ ក្នុងមួយឆ្នាំៗបង្កើនម៉ោងរៀនឲ្យបានពី ៩៩០ ដល់ ១២០០ ម៉ោង ■ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ជាគន្លឹះក្នុងការធ្វើទំនើបកម្មអប់រំ
អេហ្ស៊ីប	■ ប្រាក់ចំណូលក្រោមមធ្យម អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត ៩០.៣% ២០០១ កើនពី ៨៤% ១៩៩០ ■ ដោយសារការពង្រីកការអប់រំកាន់តែខ្លាំង ទើបការសម្រេចសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សា និងសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខជិតឈានមកដល់	■ តាំងពីដើមទសវត្សរ៍ ១៩៩០ អត្រាសិស្សត្រួតថ្នាក់ និងបោះបង់ចោលសាលាធ្លាក់ចុះ ■ យកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីគាំពារ និងអប់រំកុមារតូច ■ ចុងទសវត្សរ៍ ១៩៩០ : បង្កើនប្រាក់ខែគ្រូ បន្ថយចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់ ពង្រឹងវគ្គបំប៉នគ្រូ និងកែលំអប្រព័ន្ធ ■ ផែនការ ៥ ឆ្នាំ ២០០២ – ២០០៧– យកចិត្តទុកដាក់លើ "ភាពល្អប្រពៃសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា" ■ ការគ្រប់គ្រងបែបវិមជ្ឈការ និងផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍គឺជាវិធីសាស្ត្រពាណិជ្ជកម្មដែលអាចយកទៅប្រើក្នុងការវាយតម្លៃសកម្មភាពរបស់សាលារៀន
សេនីហ្គាល	■ ប្រាក់ចំណូលទាប ■ ពង្រីកឱកាសចូលរៀនឲ្យបានច្រើន : អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិត = ៥៨% ២០០១ កើនពី ៤៧% ១៩៩០ ■ សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខ = ០.៩១ ■ អត្រាសិស្សត្រួតថ្នាក់ខ្ពស់បង្គួរនៅថ្នាក់ខ្ពស់ ■ ៣.២%នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបសម្រាប់អប់រំ	■ វិធីសាស្ត្រ FAIRE-FAIRE (ធានាអនុវត្តឲ្យបាន) — ចែកការងារឲ្យអ្នកអនុវត្តតាមសហគមន៍ជួយធ្វើ។ ឧ. វិធីសាស្ត្រអនុវត្តក្នុងកម្មវិធីអក្ខរកម្ម : មានមនុស្សចាស់ចុះឈ្មោះចូលរៀនប្រមាណ ១ លាននាក់ ហើយយុវវ័យក្រៅសាលាបានចុះឈ្មោះចូលរៀនប្រមាណជាងកន្លះលាននាក់។ — សមាគមនាយកសាលាក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ : ក្រុមនាយកសាលាតាមតំបន់បំផុសឲ្យមានការរៀនសូត្រ និង ■ ដកបទពិសោធន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក

មេរៀនជាបទពិសោធន៍ពីប្រទេស ១១

ផ្អែកតាមលទ្ធផលទាំងអស់នេះ ករណីសិក្សានានាពីប្រទេស ១១ ផ្តល់ឲ្យឃើញអំពីរបៀបដោះស្រាយបញ្ហាគុណភាពនៅប្រទេសអភិវឌ្ឍ និងកំពុងអភិវឌ្ឍ។ យោងទៅតាមតេស្តអន្តរជាតិ ប្រទេស ៤ ក្នុងចំណោមប្រទេសទាំង ១១ គឺ ប្រទេសកាណាដា គុយបា ហ្វាំងឡង់ និង សាធារណៈរដ្ឋកូរេមានខ្នាតគំរូនៃ គុណភាពនៃការអប់រំខ្ពស់។ សាធារណៈរដ្ឋកូរេមានចំណាត់ថ្នាក់លេខ ១ ខាង មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និងលេខ៣ សម្រាប់មុខវិជ្ជាគណិតសាស្ត្រក្នុងកម្មវិធីវាយតម្លៃសិស្សជាអន្តរជាតិ (PISA) រីឯប្រទេសកាណាដាជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ២ខាងការអាន និងពិន្ទុសរុបខ្ពស់ជាងគេបំផុតបានទៅប្រទេសហ្វាំងឡង់។ ការសិក្សាជាមធ្យមភាគរបស់សិស្សក្នុងប្រទេសគុយបាខ្ពស់ជាងគេបំផុតក្នុងប្រទេសក្នុងតំបន់ដែលបានស្រាវជ្រាវនៅឆ្នាំ ២០០២ ដោយ OREALC[1]/UNESCO។ ប្រទេស ៧ ផ្សេងទៀតអាចចាត់ទុកជាប្រទេសមានមហិច្ឆតា ដោយសារប្រទេសទាំងនេះធ្វើការខិតខំប្រឹងប្រែងខ្លាំងក្លាទៅលើការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈការពង្រីកការអប់រំបឋមសិក្សាយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងការឈានទៅសម្រេចសមភាពយេនឌ័រ

1. ការិយាល័យតំបន់ទទួលបន្ទុកកិច្ចការអប់រំនៅអាមេរិកឡាទីន និងការ៉ាបីន

© Kevin Lamarque/REUTERS

បទពិសោធន៍ចូលរៀនដំបូងដ៏មានឥទ្ធិពល : សិស្សសាលាមតេយ្យនៅទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោនឌីស៊ី

គិតជាតួលេខ។ ប្រទេសទាំងអស់កំពុងធ្វើការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីនាំឲ្យមានតុល្យភាពរវាងគុណភាព និងបរិមាណ។ ប្រទេសប្រេស៊ីល និងជីលីគឺជាប្រទេសពីរក្នុងចំណោមប្រទេសទាំងឡាយមានការរីកចម្រើនអស្ចារ្យលើការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៅអាមេរិកឡាទីន និងនៅការ៉ាប៊ីន។ ប្រទេសទាំងពីរនេះក៏ដូចជាប្រទេសអាសង់ទីនដែរមានលទ្ធផលល្អប្រសើរ បើពិនិត្យទៅលើការស្រាវជ្រាវរបស់ OREALC/UNESCO ។ ប្រទេសប្រេស៊ីលដែលជាប្រទេសមានប្រជាជនច្រើនបានខិតខំប្រឹងប្រែងខាងគោលនយោបាយយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីលើកកំពស់គុណភាពនៃប្រព័ន្ធអប់រំតាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមនានា ដើម្បីដោះស្រាយវិសមភាពធនធាន (ជាពិសេសការផ្តល់មូលនិធិ) តាមតំបន់ និងក្នុងសង្គម និងលើសមិទ្ធិកម្ម។ ការផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់សាលាក្រីក្របំផុតបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង (បញ្ជាក់ពីកំណើននៃការចុះឈ្មោះ) ហើយប្រាក់ខែ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនត្រូវបានលើកកំពស់។ បើទោះបីជាឥទ្ធិពលទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សាមានភាពសាមញ្ញបំផុតក៏ដោយ ក៏គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រមួយចំនួនយកចិត្តទុកដាក់លើផ្នែកទាំងពីរនេះ (ប្រាក់ខែ និង ការបណ្តុះបណ្តាល) ដូចមានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយនេះ។

មានចំណុចសាមញ្ញៗមួយចំនួនកើតមានឡើងនៅក្នុងប្រទេសមានលទ្ធផលខ្ពស់ទាំងបួន។ ជនទាំងអស់ដែលមានវិជ្ជាជីវៈជាគ្រូបង្រៀនឲ្យតម្លៃខ្ពស់លើវិជ្ជាជីវៈនេះ ហើយធ្វើការគាំទ្រតាមរយៈវិនិយោគ លើការបណ្តុះបណ្តាល។ មានកិច្ចបន្តគោលនយោនយោបាយក្នុងរយៈពេលកន្លងទៅនេះ និងមានចក្ខុវិស័យនៃគោលបំណងអប់រំរឹងមាំ។ ប្រទេសដែលមានមហិច្ឆតាទាំង ៧ បានជំរុញឲ្យមានការរីកចម្រើនពិតប្រាកដក្នុងការពង្រីកឱកាសអប់រំ ដោយសារគំនិតផ្តួចផ្តើមខាងគោលនយោបាយថ្មីៗក្នុងនោះមានគោលបំណងលើកកំពស់លទ្ធផលជំនាញវិភាគផងដែរ។ ទោះបីជាគ្មានក្របខ័ណ្ឌជាសកលពិត ក៏មានចក្ខុវិស័យរឹងប៉ឹងយូរអង្វែងសម្រាប់ការអប់រំ ការដឹកនាំរបស់រដ្ឋាភិបាលរឹងមាំ និងក្រុមគ្រូបង្រៀនដែលទទួលបានការគាំទ្រល្អ និងមានទឹកចិត្តខ្ពស់គឺជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការកែទម្រង់គុណភាពអប់រំប្រកបដោយជោគជ័យ។ សម្រាប់ប្រទេសដែលមានមហិច្ឆតាទាំងនោះ ចំណង់ចំណូលចិត្ត និងការគាំទ្រជាញឹកញាប់គឺជាបញ្ហាដែលត្រូវប្រឈមដោះស្រាយ។

ក្រៅសមត្ថកិច្ចរបស់សាលា : កុមារតូច និងការអប់រំមនុស្សចាស់

ភស្តុតាងភាគច្រើនពីប្រទេសដែលលើកឡើងខាងលើយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើប្រព័ន្ធសាលារៀន។ ការយកចិត្តទុកដាក់តិចតួចធ្វើឡើងទាក់ទងនឹងគុណវិស័យនៃទិសដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាពីរផ្សេងទៀតគឺ ការថែទាំ និង អប់រំកុមារតូច (ECCE) និងជំនាញអក្ខរកម្ម និងបំណិនជីវិត។ តើមានអ្វីខ្លះដែលគេអាចនិយាយបានអំពីគុណភាពនៃកម្មវិធីទាំងពីរនេះ ហើយតើកម្មវិធីទាំងពីរនេះអាចធ្វើការកែលំអបានទេ? បើទោះបីជាការប្រៀបធៀបកម្មវិធី ECCE មានការលំបាក ការសិក្សាស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា កំរិតវប្បធម៌របស់គ្រូបង្រៀន សកម្មភាពសិក្សាតាមក្រុមតូចៗ និងភាពសម្បូរបែបខាងឧបករណ៍ និងសម្ភារមានមុខងារវិជ្ជមាន។ ការថែទាំកុមារបានប្រសើរនៅមុនពេលចូលរៀនគឺមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍគំនិត និងសង្គម។ ខ្លឹមសាររឿងជោគជ័យភាគច្រើនកើតចេញពីប្រទេសមានប្រាក់ចំណូលមធ្យម និងខ្ពស់ ប៉ុន្តែ ប្រទេសណេប៉ាល់ និងឥណ្ឌាគឺជាករណីលើកលែង ដោយសារប្រទេសទាំងពីរនេះមាន កម្មវិធីចំណាយតិចប៉ុន្តែមានឥទ្ធិពលវិជ្ជមានខ្លាំងក្លាបង្គួរលើកុមារ និងគ្រួសាររបស់គេ។ នៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះដែលធានាសម្រេចសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សាគឺជាឧបសគ្គដ៏សំខាន់នោះវិធានការ ចំណាយលុយតិចដូចនេះ គឺជាជំរើសមួយដ៏ប្រសើរ។

ការថែទាំកុមារមតេយ្យឲ្យបានជិតដល់នឹងជួយដល់ការអភិវឌ្ឍន៍បញ្ញាស្មារតី និងអភិវឌ្ឍន៍សង្គម

ក្នុងអំឡុងពេលជាង ៤០ ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ កម្មវិធីអក្ខរកម្មបានកែប្រែពីវិធីសាស្ត្រ "ការសិក្សាមួយមុខអាចបំរើគ្រប់មុខ" ដែលពីដំបូងជាគំនិត "អក្ខរកម្មដ៏សំខាន់" ដែលជំរុញដោយអង្គការ UNESCO នៅទសវត្សរ៍ ១៩៩០ ដែលជួយទ្រទ្រង់ដល់កម្មវិធីសម្រាប់ក្រុមវិជ្ជាជីវៈជាក់លាក់។ វិធីសាស្ត្របន្តបន្ទាប់ទៀតបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើខ្នាតគំរូខាងលើដោយដាក់បញ្ចូលខ្លឹមសារទាំងឡាយស្តីពីសុខភាព បរិស្ថាន អាហារូត្ថម្ភ អនាម័យ និងការថែទាំងសុខភាព។ ការមានគ្រូបង្រៀនដែលមានជំនាញភ្ជាប់គំនិតធ្វើឲ្យសិស្សយល់ និងមានចំណេះដឹងខ្ពស់លើមុខវិជ្ជាគឺជាកត្តាសម្រេចជោគជ័យ។ តាមវប្បធម៌មួយចំនួនការអប់រំមនុស្សពេញវ័យទទួលលទ្ធផលប្រសើរបំផុតនៅពេលគ្រូបង្រៀន និងសិស្សមានភេទដូចគ្នា។ ការបណ្តុះបណ្តាលដោយសង្ខេបឡើងវិញម្តងហើយម្តងទៀត ការវាយតម្លៃការសិក្សាទៀងទាត់ និងចេញវិញ្ញាបនប័ត្រគឺមានទំនាក់ទំនងគ្នាជាមួយនឹងកម្មវិធីលើកកំពស់គុណភាព។ ភស្តុតាងទាំងឡាយបញ្ជាក់ថា មនុស្សប្រមាណ៨០% ដែលចុះឈ្មោះចូលរៀនក្នុងថ្នាក់អក្ខរកម្មដែលមានការគ្រប់គ្រងល្អបញ្ចប់វគ្គសិក្សា។ ការសិក្សាដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់រយៈពេល ៤០០ម៉ោងអាចធ្វើឲ្យមនុស្សចាស់ ដែលមិនបានចូលរៀនសោះ និងមិនចេះអក្សរអាចមានកំរិតអក្ខរកម្មជាមូលដ្ឋាន។